

[M. K. Sørensen.]

er saa daarlige, at det danske Samfund næppe kan være det bekendt.

Den Vagttjeneste, der her er Tale om, er ikke en Vagttjeneste i Magsvej med smilende Solskin, hvor det kan være dejligt at færdes langs Stranden. Nej, denne Vagt udføres om Natten, naar Stormen tuder, naar Sandet pisker i Ansigtet, og Havets Skumsprøjt overstænker dem, der færdes langs Stranden. Dertil kommer saa i disse Tider, vi nu gennemlever, den Livsfare, som er til Stede i Form af ilanddrevne Miner. For et saadant Arbejde, et i høj Grad ubehageligt og farefuldt Arbejde i Nattens Mulm og Mørke, ydes der kun saa ringe en Betaling som 1 Kr. 40 Øre pr. Time. Det synes jeg er en alt for lav Betaling, som bør forhøjes ganske klækkeligt.

Tillige bydes der disse Mennesker 15 Kr. aarligt til Anskaffelse af Gummitøj, en Betaling, der vel slet ikke var rigelig under normale Forhold, men som nu med de Prisstigninger, der er sket for Gummitøj, selvfølgelig er ganske utilstrækkelig.

Jeg henstiller til den højtærede Marineminister at tage disse Spørgsmaal op til meget velvillig Overvejelse og foranledige, at der ydes Redningsmandskabet en Af-lønning, der svarer saa nogenlunde til Værdien af den ansvarsfulde og højst ubehagelige Gerning, som udøves i Danmarks Stormnætter, og som ikke mindst paa Jyllands Vestkyst kræver en Udholdenhed og et Mod, der ogsaa hidtil er vist fra Mandskabets Side, og som har kastet Hæder og Ære over Danmark som Nation.

Jeg henstiller, at man tager disse Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup gik i sin Finanslovtale stærkt imod de Kræfter, der fra forskellig Side er sat i Gang for at give Byernes Befolkning den Opfattelse, at Priserne paa Landbrugets Produkter er for høje. Jeg vil gerne give det ærede Medlems Udtalelser min ubetingede Tilslutning, og jeg vil ved en senere Lejlighed gaa mere i Enkeltheder med Hensyn til disse Spørgsmaal. Det er en ond Sæd, der saas, naar man paa den Maade søger at fremkalde Modsætningsforhold mellem de forskellige Erhverv, og det er velgørende at høre en saglig Imødegaaelse,

der var fuldstændig uhildet og fri for de partipolitiske snærende Baand.

Samlingsregeringens Formaal er efter Sigende at bevare Folkestyret, men med dets Handlinger undergraver Regeringen Folkestyrets Idé, den gennemfører et Partistyre, hvor alle Forhandlinger unddrages Offentligheden i den stærkeste Modstrid med et sundt Folkestyre. En af Venstres Landstingsmænd udtalte ved et stort Folkestævne paa Skamling sidste Sommer, at det Folkestyre, vi i mange Aar har haft, er en ren Karikatur af et Folkestyre. Men Samlingsregeringen fjerner sig dog nu mere og mere fra et sundt Folkestyre. En Regering, der vil gennemføre et Folkestyre, maa føre de afgørende Forhandlinger om den almindelige Lovgivning gennem en saglig Forhandling med Oppositionen under Offentlighedens Kontrol i Rigsdagens Ting. Men Samlingsregeringen gaar den modsatte Vej. Den gennemfører Forhandlingerne i lukkede Partimøder og afviser enhver Forhandling med de andre Partier, selv om de fremsætter de mest saglige Forslag, og det er efter min Mening en stor Fejl, Regeringen der be-gaar.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne Bondepartiets Forespørgsel til Statsministeren i Anledning af Statsministerens ærekrænkende Udtalelse i Trontalen. Statsministeren havde en parlamentarisk Pligt til at bevise sin Paastand eller gøre Afbigt, men i Stedet for valgte han at haane Bondepartiets parlamentariske Ret ved at unddrage sig en saglig Forhandling om en Sag, der var sat paa Folketingets Dagsorden. Til Trods for det grovkornede Brud paa parlamentarisk Anstændighed fik Statsministeren fuld Tilslutning fra samtlige Medlemmer af de samarbejdende Partier. Bondepartiet kan taale en saadan Haan, men om Folkestyret kan taale den og den Undergravning, som ligger deri, er for mig et alvorligt Spørgsmaal.

Jeg har spekuleret meget paa Muligheden af at naa frem til et sundt Folkestyre, der var befriet for Stemmekøbspolitikens Skavanker — det er nemlig Betingelsen for Folkestyrets Bestaaen i Fremtiden. Vi forsøgte fra Bondepartiets Side at naa noget i den Retning gennem vore Ændringsforslag til Grundloven, men jeg maa med Sorg erkende, at vi ikke kan anvise Vejen til Maalet, og jeg vil gerne spørge Indenrigs-